

Sygn. akt I ACz 968/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **K. G.**

przeciwko **A. P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu Wydział I Cywilny

z dnia 4 września 2013 r., sygn. akt I C 671/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o zwolnienie od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 200 zł, uznając, że złożone przez niego oświadczenie nie jest wiarygodne. W szczególności powód poza podaniem wysokości dochodu za jeden miesiąc, nie wskazał źródeł, z których się utrzymuje.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód domagał się jego zmiany i zwolnienia go od opłaty sądowej od pozwu ponad 200 zł, ewentualnie uchylenia postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Wskazując na naruszenie art. 101 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.jedn. Dz.U. z 2010 r. nr 90, poz. 594 ze zm.) twierdził, że nie jest w stanie ponieść opłaty od pozwu w kwocie wyższej niż 200 zł. Nie ma bowiem stałej pracy, pozostaje na utrzymaniu matki, w miarę możliwości podejmuje prace dorywcze, z których dochód przeznacza na alimenty na dwoje małoletnich dzieci, które ma z pozwaną.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Uzyskanie przez stronę zwolnienia od kosztów sądowych - które co należy podkreślić jest instytucją o charakterze wyjątkowym, w Polsce bowiem zasadą jest odpłatność wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych - uzależnione jest przede wszystkim od dostarczenia przez zainteresowanego dokładnych i wiarygodnych danych o jego stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania.

Podzielić należy ocenę Sądu Okręgowego, iż powód powyższego wymogu nie spełnił.

Biorąc pod uwagę, że powód jest dorosłym, zdrowym mężczyzną w sile wieku (39 lat), posiada wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu własnej działalności gospodarczej (jak sam przyznaje w latach 2005-2012 prowadził pizzerię), a ponadto ma obowiązek alimentacyjny wobec dwojga małoletnich dzieci – trudno w tej sytuacji uznać za wiarygodne twierdzenie, że utrzymuje go matka.

Przedłożone wraz z zażaleniem zestawienie dochodów powoda w okresie od 5 lutego 2013r. do 31 sierpnia 2013 r. (k.47) dowodzi, że w swoim oświadczeniu nie wykazał wszystkich swoich dochodów, które uzyskiwał jeszcze w miesiącu, w którym został wniesiony pozew. Dochody te pochodziły z pracy w pizzerii prowadzonej przez jego matkę pod tą samą nazwą i adresem, pod którymi wcześniej prowadził pizzerię powód. Z jego oświadczenia wynika, że jego matka uzyskuje aktualnie dochód z tej działalności w kwocie ok. 3.000 zł miesięcznie, wobec czego należy sądzić, że przynajmniej takie dochody osiągałby powód, gdyby nadal sam prowadził pizzerię.

Również wysokość podanych przez powoda miesięcznych wydatków – łącznie ponad 5.600 zł - obejmujących m.in. raty za luksusowe samochody i nieruchomości wskazuje na poziom życia w jego gospodarstwie domowym, który nie pozwala na zaliczenie powoda do osób ubogich, wymagających pomocy socjalnej od Skarbu Państwa w formie zwolnienia od kosztów sądowych.

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia i zażalenie powoda oddalił, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.